

stave imeti hasen, mora vedeti, pri katerih prirodninskih škodah se sme na to postaviti upirati. Take škode so namreč dvojne vrste in sicer: 1. take, po katerih se zemljiščna dača brez-pogojno odpisati mora in 2. take, po katerih se zemljiščna dača odpisati more, ako namreč oblastnija precejšnjo škodo konstatuje.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 8. avgusta v Poličanah (za svinje.) Dne 10. avgusta v Brežicah, pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Radgoni, v Črmožišah, v Slov. Gradci. Dne 12. avgusta pri sv. Juriji v slov. gor., v Veržejah. Dne 14. avgusta na Ptujski gori in pri M. D. v Puščavi.

Dopisi.

Iz Maribora. (Vspehi Cecilijinega društva za lavantsko vladikovino.) Cecilijino društvo za lavantsko vladikovino, katero je z zadnjim občnim zborom dne 28. dec. 1890 zopet oživel, vrlo napreduje in upati je, da naša vladikovina ne bode zaostala za drugimi, kjer so že toliko storili za povzdigo žalibog povsod manj ali več zanemarjenega cerkvenega petja. Hvala Bogu, razvita je že zastava sv. Cecilije tudi pri nas, in branili jo bomo, da si skoro osamljeni, v vséh slučajih. Za sedaj je nadebuden začetek storjen, se ve, da samo le v Mariboru, v središču naše vladikovine. Tajnik in pevovodja našega društva je zbral okoli sebe nad 60 pevcev in pevk, katere je 5 do 6 ur na teden v petji poučeval. Gospe, gospodične in gospodje so z največjim navdušenjem in s čudovito vstrajnostjo obiskovali pevske vaje; zato pa so se tudi dosegli vspehi, kakoršnjih nijedno pevsko društvo v Mariboru do zdaj ni doseglo. Se ve, da ne smemo pozabiti, da naše društvo stoji na strogo cerkveni podlagi — od tod izvira tudi očividni blagoslov Božji, kateri ga je do sedaj spremljal — kljubu vsem zaprekam in predsodkom do delovanja komaj oživljenega društva. Društveni zbor je prvič javno v stolnici ob velikonočnih praznikih nastopil. Pel je vse liturgično, strogo se ravna po cerkvenih določbah gledé cerkvenega petja. Vse je bilo navdušeno za pravo cerkveno petje, in ni bilo človeka, kateri bi se drznil trditi, da je Cecilijino petje dolgočasno, pač pa se je vse strinjalo v tem, da ni le umetno, temveč tudi nezmerno lepo! Pel je zbor za tem še 5 krat pri pontifikalnih mašah. Tekom meseca majnika je dan za dnevom okoli 30 gospá in gospodičin Marijo proslavljalo s krasnimi Marijinimi pesmami slovečega cerkvenega skladatelja E. Nikela. Poleg tega je tajnik društveni blizo 30 dečkov 2 uri na teden, in 20 deklic 2 uri na teden poučeval v petji. (Dalje prih.)

Iz Ptuj. („Slov. pevsko društvo“.) Odbor tega društva sklenil je v svojih dveh zad-

njih sejah definitivno, da odpade letošnji veliki koncert, akoprav so že vse priprave za-nj končane. Od mnogo merodajnih strani izrazilo se je namreč želja, da naj koncert odpade, ker so društva, ki bi sicer pri našem koncertu rada sodelovala, zaobvezana udeležiti se razstave v Pragi in Zagrebu, potem pa še mnogo družih svečanosti na Slovenskem. Umevno je, da potuje tudi mnogo druge gospode iz teh uzrokov in tako bi ne mogla udeležba pri našem koncertu biti tako sijajna, kakor je želeti in uspeh bi bil veliko manji nego troški, ki ob tej priliki nastanejo. Že najeta vojaška godba odstopila je veledušno, ne da bi zahotevala odškodnine. Razposlane note naj blagovolijo slavna društva in cenjeni člani hraniti za prihodnji naš velik koncert v bodočem letu. Namesto „velikega koncerta“ priredili bodo pevci „Slov. peska društva“ iz Ptuj, Maribora, Ormoža, Ljutomera in družih bližnjih krajev koncert v Ptujem „Narodnem domu“, ob kojem se bodo vršile tudi volitve predsednika in novega odbora.

Iz Gotovelj. (Pojasnilo.) Kdo pozna človeka, ki vsem povsod ustreza? Tako tudi dopisnik v dopisu „od Savinje“ v štev. 30 Vašega cenjenega lista z dne 23. julija t. l. ni za vse povoljno svojih stavkov zapisal. Uverjen sem, da mi pusti slavno uredništvo rado prostora v pojasnilo, da se nekaterim po omenjenem dopisu odvzeta čast in dobro ime zopet povrne. Prav lepo začenja gosp. dopisnik z letino, o toči in narodnem prebujanju ob Savinji, posebno občine Gotovelj. V svojej navdušenosti do zares hvale vrednih Gotoveljskih fantov pozabi, da se tudi razumni možje radi vdeležujejo zborovanj raznih društev. Tako na primer pri zborovanju sl. podružnice sv. Cirila in Metoda v Žalcu videli smo poleg vrlih mladeničev tudi precejšnje število Gotoveljskih gospodarjev, med njimi tudi našega obče spoštovanega župana. Res so, kakor dopisnik dalje piše, Gotoveljski mladeniči ustanovili kmetijsko društvo, a pozabiti vendar ne smemo, da se za društvo zanimajo že tudi možje, katerih ima naše društvo „Kmetovalec“ že mnogo v svojem imeniku znamenitih. Prehudo pa se je naš gospod dopisnik v svojem dopisu zaletel v občinski zastop in posebej še v župana. Zares pomilovanja vredna je naša domovina, ker se še naš mili jezik tako rad potiska v govoru in pisavi v najzadnji kot, med tem, ko se tuji nam vsiljeni šopiri na prvih prostorih. In res tudi pri našem občinskem zastopu se je pred leti enako godilo. Kakor pa sem prepričan, spremenilo se je pri nas o tem že precej; kar se tiče domačih reči, piše se, kolikor mogoče, že v domačem jeziku. Občinski pečat je še tuj. Do višjih oblasti piše se tudi nemški. A vse to upam, da se bo sčasoma po modrem vladanji občinskega zastopa

in po prizadevanji našega vrlega župana po-pravilo. Tukaj velja pač menda polžev pregovor, če smem tako reči: naglost ni prida. O tem pa obljubim takoj po izpremembli poročati. Ugo-varjati moram pa in se dopisniku proti staviti, kako se predrzne imenovati našega še „neza-vednega župana“. Mislim pa, da se je vnet za prava mile nam domovine, prenačil in danes bi gotovo z menoj pisal in hotel dokazati, da naš župan ni nezaveden, temveč mož stare sloven-ske korenine, nevpočljiv navalom naših tla-čiteljev, z eno besedo vnet za vero, dom in cesarja. Le spomnimo se volitev, kako možato stoji med domoljubnimi volilci; kakor mi je znano, je ud podružnice sv. Cirila in Metoda, domače društvo „Kmetovalec“ izvolilo pa ga je pri prvi volitvi odbornikom. Kar pa blaginjo občine skoz njegov trud zadeva, namenil sem se, če mi slavno uredništvo prostora pušča, ob priložnosti več pisati. Z daljnim dopisom se tudi jaz z gospodom dopisnikom popolnoma strinjam. Naj se pa ne ustraši in mi ne zameri te moje kritike za dobro reč. Le vrlo naprej!

Gotoveljski.

Iz Ponikve. (Domače stvari.) Ko so g. Sredenšek preminoli, prišli so na njih mesto č. g. Vrečko ter se posebno zanimajo za po-viksanje božje časti. Lansko leto je bila naša obširna cerkev presno, okusno slikana, in razun velikega altarja celo vse prenovljeno in pozla-čeno; letos pa je prišel veliki altar na vrsto, ter bode v prihodnjem tednu delo dovršeno. Ko bode torej dne 9. avgusta naš rojak č. g. Franc Zdolček prvo sv. mašo darovali, bode celo vse zagotovljeno. Kdor bi se želel nove sv. maše vdeležiti, gotovo bode vesel naše lepe cerkve. Pa še nekaj veselega! Od kar so se nač nadučitelj M. Oberski k večnemu počitku podali, so na njihovo mesto prišli g. Jožef Dobnik, rojak iz naše soseske. Mož so blagega srca, da je malo takih; otroci ali učenci njih spoštujejo kot svojega očeta, pa ne samo v šoli, tudi kar za-dene gospodarskih zadev, podučujejo fante in kmete, ter je zlasti v sedajnih časih enakih učiteljev želeli. Pa tudi v tem, kar zadene našo občino, štejemo se srečne, ker imamo marljivega obč. predstojnika, ki se trudi za splošno korist svojih občanov. On je brat naš ga čast. novo-mašnika, kojih drugi brat je tudi dušni pastir, sedaj kaplan na Paki, torej vsa vrla rodbina!

Iz Šmariškega okraja. (Šola, sad-jereja.) Proti Bogu tako nehvaležni še menda niso nikoli šol skončali, kakor smo jih letos. Se ve, da učitelji ne morejo za to. V petek po-poldne se je komaj naznanilo povelje, da kakor hitro bo tako toplo, da kokiši in otroci malo zehajo, ali kadar bo 18 stopinj toplote, se naj otroci domu pošljejo in šole ne bo več. To se je precej drugi dan zgodilo. To je nehvaležnost proti Bogu in za otroke prav slab izgled.

Otroci so se 8 in pol meseca z božjo pomočjo učili, nazadnje pa ne dobijo priložnosti iti k sv. maši, da se Bogu zahvalijo in ga novih milosti prosijo. — V novejšem času se pečajo pridno s sadjerejo. Povdarjajo, kako drevje bolje oskrbovati lego, zemljo, korenine, deblo, itd. Pa — to mora vsak sadjerejec priznati, kar je zapisal sv. Pavel v 1. listu do Korin-čanov v 3. poglavju v 6. in 7. vrsti: Jaz (sad-jerejec) sem sadil, Bog pa je rasti dajal... tedaj ni nič, kateri sadi in kateri priliva, ampak Bog je, ki raste daje. Pri mladini se tudi učitelj zastonj trudi, če ne da vspeha Bog. Ni pa od Boga vspeha upati, ako se mu za-nj dostojno ne priporočamo in zahvaljujemo vsaki šolski dan in posebno še v začetku in na konci leta. *)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nemški liberalci so sedaj še v „vednem upanji“, češ, da grof Taaffe priporoči njih kolovodje ali vsaj dr. pl. Plenerja Nj. veličanstvu v odlikovanje. Tega pa še „pretkani“ grof doslej ni storil, da si je že ces. namestniku v Lvovu, torej Poljaku, prišlo vi-soko odlikovanje od cesarja. — Česka razstava v Pragi ima še vedno obilo obiskovalcev na največjo jezo nemških liberalcev, ali njih jeza naj se obrne do njih samih, čemu pa niso tudi oni se vdeležili razstave? Se ve, da bi pa tedaj bila razstava izvrstna, znamenje najvišje nem-ške omike v tem, ko sedaj ne vidijo ni lasu do-brega na njej. Ostudno hinavstvo! — Pri dru-štvu „Südmark“ jim v Gradci ne hodi nič kaj po volji ter je več pristnih Nemcev že iz-stopilo iz njega. Ni dvoma, da prej ali slej raz-pade, če še tudi ne tako kmalu, kakor želimo. — Na Koroškem je sedaj veliko tujcev in med njimi največ judov. Da si tuji pustijo dokaj denarja v deželi, vendar pa niso ravno sreča za domače ljudi, kajti njih življenje po navadi ni vzgledno ter pohušuje domače ljud-stvo. — Iz Celovca so napravili železnico za konje tje do Vrbskega jezera; velika potreba je ravno ni bila, toda poleti ima že dela, ja-valine pa ga dobi po zimi. — Na Kranjskem je vlada imenovala nove okr. šolske nadzornike in je pri tem skrbno pazila, da se v tem ne žaliyo tamošnji Nemci. — Deželni predsednik, baron Winkler se je vrnil iz Laških toplic v Ljubljano ter je prevzel posle svoje službe. — V Gorici imajo lutrovc, da si jih ne živi ondi veliko, nemško ljudsko šolo in žal, da jo obiskuje tudi več slovenskih in torej katoliških otročičev. Taki stariši so pač narodne in verske izdajice! — V občinskem zastopu v Trstu ne ugaja jim več pokapanje mrličev, ampak želijo

*) Po novejšem poročilu je okr. šolski svet v Celji že svoj ukaz gledé na vročino preklical. Uredništvo.